

Könyvtári HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XLVII. évfolyam 7. szám 2003. Ára: 10,- Ft.

Megnyitottunk!

Közel egy év után újra várja olvasóit Dél-pest legnagyobb könyvtára

A FSZEK hálózatfejlesztési programjának részeként újult meg tavaly a pestszentimrei könyvtár (XVIII/1.), s indult a felújítás 2002 augusztusában a XVIII. kerület egy másik – XVIII/3-as – könyvtárban, vagy ahogy a helyiek ismerik, a Lőrinci Nagykönyvtárban. 2003. június 30-án ünnepélyes keretek között került sor számtalan vendégünk, barátunk és kollégánk részvételével a könyvtár átadására. Beszédet mondott *dr. Schiffer János* főpolgármester-helyettes, *Há-mori Tibor* kerületi alpolgármester és *dr. Fodor Péter* intézményünk főigazgatója. A NKÖM részéről megjelent *Ramháb Mária*, a Fővárosi Közgyűlés képviselője *Gy. Németh Erzsébet* és *dr. Mester László* a XVIII. Kerület polgármestere, országgyűlési képviselő.

Szubjektív büszkeséggel írom le, hogy sokak szerint az egyik legeredetibb könyvtáradóra került sor... a hagyományos „ének-vers” helyett Tóth Mariann látványos táncfantáziája mellett Lajkó István zongorajátéka alkotta gerincét. A galériában Nagy Ferenc digitális fraktálbemutatója (matematikán alapuló számítógépes művészeti forma – audiovizuális animációval, slideshow-val) volt látható. Öröm az örömben, hogy a webkamera csak állóképet közvetített...

Július 01-je óta pedig az olvasók előtt is nyitva vagyunk, de erről később részletesebben írok.

A felújítás tervezett határideje 2002 decemberére volt kitűzve, azonban két ok is hozzájárult elhúzódnához: az egyik az épületbe „kódolt” műszaki problémák, a másik örömteli: év végén forrás került a külső rekonstrukcióra is, így a korábban 2005-re tervezett második ütemet előre lehetett hozni. A hosszúra nyúlt szünet több okból sem volt kedvező: olvasóink a közelben csak kisebb könyvtárakat találtak, melyek egy idő után nehezen tudták ellátni a rájuk szakadt „tömeget”. Régióinkban, kicsiben megismétlődött a Központi Könyvtár felújítása idején tapasztalt „a hajó minden eresztékében recseg” szindróma. Mivel az említett műszaki gondok bizonytalanná tették a nyitás végső határidejét, az olvasók sem kaphattak korrekt tájékoztatást, s munkatársaim sem tudhatták mikorra kell „rákészülni”. A bevételek kiesését persze nem kompenzálta a többi könyvtár relatíve nagyobb forgalma... Röviden ennyit a problémákról.

Régiós szinten viszont élni lehetett azzal, hogy a legnagyobb könyvtár munkatársai azon túl, hogy előkészítik a nyitást, segíteni tudnak – esetleg korábban nem is tervezett – feladatokban. Honosításra került a XVIII/3-as könyvtár állományán túl – az akkor még Vörösmarty –

ma Bíró Mihály utcai, XX/2. illetve a Csontváry utcai, XVIII/2. könyvtár állománya is. Mintegy 80 000 új példányrekord került felvitelre, akkor még a TEXTLIB segítségével. A CORVINA-s kölcsönzés bevezetésére készülve, a kölcsönzőtasakok alapján, a XVIII/3., a XIX/1., XX/2. mintegy 13 000 olvasójának adatai kerültek be a központi adatbázisba. A XX/2-es könyvtár költöztetéséről ne is beszéljünk. Lezajlott a Mester utcai és a Boráros téri könyvtár leltározása is és számos könyvtárra kiterjedő duplumosításra is sor került.

Tehát nem teltek a hónapok ölbetett kézzel. S közben formálódott, milyen is lesz az új könyvtár...

A program során nemcsak a forma változott – dinamikus színvilág, izgalmas belsőépítészeti megoldások – hanem a szolgáltatások is megújultak.

Milyenek is lettünk...

- a könyvtár külseje Pestszentlőrinc újonnan köré telepedő városközpontjához méltó színvonalú, portálja igényesen kialakított, a belső terek kicsit „technósak” színesek, perforált fémmel és sok fénnel
- közel 1000 m²-en – két szinten – kialakított új terek számtalan lehetőséget teremtenek a kulturált kikapcsolódásra (a „tématéká”-tól a csevegő övezetig), a könyvtár erősségének számító gyermekkönyvtár is megújult feltételek közé került
- a földszintet sikerült a mozgáskorlátozottak és babakocsival érkező kismamák számára bejárhatóvá tenni, részükre fenntartott Internet hozzáférési lehetőség kialakításával...
- 75 000 könyv, több ezer CD és hagyományos kazetta, videokazetta, CD-ROM, új szolgáltatásként DVD kölcsönzés s ezentúl – nem kis ráfordítással – 99 helyett 117 féle újság és folyóirat várja látogatóinkat
- a számítógépes kölcsönzés beindításával (természetesen CORVINA-val, régiókban és a hálózatban harmadikként), s az újonnan kialakított egypultos kölcsönzési rendszerrel gyorsabb és pontosabb lesz szolgáltatásunk, katalógusunk a FSZEK központi honlapján keresztül elérhető
- nőtt a számítógépek száma, melyek jelentős részén – pályázati forrásból – az Internet-hozzáférés lehetősége is adott, emellett szkennel, nyomtató és két fénymásológép is látogatóink rendelkezésére áll. Nálunk késleltetve most indul a használóképzési program – a 9 tanfolyamból 6-ra két hét alatt minden hely elkel. Terveink szerint ennek végzetével saját képzési programot indítunk – immár a pályázattól függetlenül – s éppen ezért – nem olyan szorító feltételek között
- elektronikus adatbázisok (MTI – Világ kormányai és országai, Európa Szerver, CD-JOGTÁR stb.) segítenek az információszerzésben
- a könyvtárban működő Európai Információs Pont fejlesztése folyamatos, most pályáztuk meg a harmadik periódus kiírását
- szeptember friss kulturális programokkal jelentkezünk, 35 m²-es galériánk „Könyvtár Galéria” néven hónapról hónapra megújuló tárlatokkal jelentkezik (néhány őszi program előzetes ízelítőnek... a sokak által a Nők Lapjából ismert Szűcs Édua grafikus kiállítása, Kalotás Zsolt természetfotóinak bemutatása, Mexikói Nap a Mexikó Baráti Körrel és Kubassek Jánossal, Bordalok és Borversek Estje – borkóstolóval, „Nők helyzete az Európai Unióban” fórum és sorolhatnám...)
- könyvtárunk részt vesz a kerületi gondozási központokkal közösen működtetett „Könyvet Házhoz” programban, mely a házhoz kötött emberek könyvtári ellátását célozza meg

S akkor a nyitás óta eltelt szűk két hét tapasztalatairól...

Fontos dolog, hogy egy intézményt ennyi idő után nem könnyű visszailleszteni egy település kulturális vérkeringésébe. A helyi írott és elektronikus médiában már előzetesen „hangoltuk” látogatóinkat. Jómagam még arra is vetemedtem, hogy önkormányzati engedéllyel s persze emelőkosaras daru segítségével a Thököly út fölél tájékoztató transzparenst helyezzek ki – sajátkezűleg. A „házi PR”-nek köszönhetően sikerült újra köztudatba kerülnünk.

Természetesen élményszerű volt az első találkozás az Olvasóval s persze azzal, hogy az ember néha eltéved a saját könyvtárában és a pult mögött is... Nyáron is két műszakban tartunk nyitva (kivételesen szombaton), ami ennyi idő után erkölcsi kötelesség, de szabadságok idején emberpróbáló vállalkozás...

Zárás előtt közel 6000 beiratkozott olvasónk volt, 3 nap alatt több mint 600-an iratkoztak vissza, s persze csökkenő intenzitással, de azóta is szépen gyarapodik olvasóink száma. Ma (07. 14.) elértük, hogy minden ötödik olvasónk visszatért. Kifejezetten sikeres az elektronikus dokumentumok kölcsönzése. Olvasóink általában elégedettek az egypultos rendszerrel, – s a számítógépes kölcsönzéssel tudják, hogy ez a szám szűrt, aki visszahoz és kölcsönöz természetesen csak egyszer szerepel benne). Bízunk abban, hogy az informatikai rendszer és a CORVINA-s kölcsönzés jól vizsgázik, hiszen két régiós könyvtár tapasztalataiból tanulhattunk. S valóban a kísérleti olvasói katalógusgépek kivételével (melyek többek közt a magyar ékezetes betűket nem szeretik...) max. a saját gyakorlatlanságunk okozott néha kisebb problémát. Növekszik az internethasználók száma, ma pl. 69 főt regisztráltunk. A keddenkénti szünidős kézműves-foglalkozásokra külön szervezés nélkül mintegy ötven gyerek jön el.

Sok szépet írhatnék még, de a Híradó terjedelme is véges s folyamatosan megvalósuló terveinkről amúgy később is számot szeretnénk majd adni...

Vizont szeretettel várunk a hálózatból mindenkit, aki kíváncsi ránk!

Vendégkönyvünk – melybe külön senkit nem kértünk, hogy írjon – a pulton diszkréten meghúzódva várta a bejegyzéseket – végezetül néhány sor ebből álljon itt ízelítőül:

„Eszméletlen jó könyvtárunk van, örülök, hogy tagja lehetek...”

„Imádom a modern technikát... és az ingyen Internet... ezt a jó szokást megtarthatnák!”

„...az átépítés megérte, gyönyörű, európai színvonalú, nagyon szép könyvtára lett a kerületnek!”

„Nagyon hiányoztak, Boldog vagyok, hogy jöhetek újra...”

S a kedvencem (csak, mert annyira érezni, hogy őszinte...),

„tetszik az új FSZEK, a sulis fullgáz!!”

Végül – ezúton is – mindenkinek, aki bármilyen formában segített, szeretnénk köszönetet mondani...

Farkas Ferenc
XVIII/3. könyvtár

A Hűvösvölgyi úti könyvtár megnyitójáról szóló beszámolót – technikai okokból – a következő számban közöljük.

Megújul a Rottenbiller

avagy

bezárni sem könnyű

A halálban mindig jelen van az újjászületés. Nem tehetek róla, ez a sokat citált idézet jutott eszembe annak a hónapnak szinte minden percében, amikor a Rottenbiller felújítására készülünk.

Jó előre meg kellett határozni, milyen dátumot is pecsételünk majd az olvasójegyekre (amiket adott olvasó és könyvtáros – valószínűleg – akkor használt utoljára, hiszen a nyitás után már mi is Corvinában fogunk kölcsönözni, és dobhatjuk ki vagy tehetjük el emlékbe – ki-

ki szíve szerint – a régít). Az a bizonyos „DEC 00”-ás dátum meglepett mindenkit. Volt, aki már a könyvtárban konstatálta a furcsaságot, de jócskán akadtak későn ébredők, akik otthonról telefonon fejezték ki értetlenségüket. Hányszor is magyaráztuk el, hogy most nem egyszerű nyári szünetről van szó, és nem állítódott át a bélyegző, mint ahogy erre azért volt már példa?!

Kezdetben azt a taktikát alkalmaztam, hogy úgy meséltem mindenkinek a várható felújításról, mintha ezt csak most, csak neki és csak én mondhatnám el (persze, minden kollégám ezzel a trükkel élt). Be is vált. Mindenki megérezte, hogy szívügyünk ez a változás, hogy mindent megteszünk azért, hogy **ŐT** a majdani nyitás napján megújult külsővel és felfrissült lélekkel üdvözljük. Mintha csak egy közeli rokon készülne hosszú távoli utazásra, ahonnan visszatérve teli élménnyel és megújult szeretettel üdvözlí majd az otthonmaradtakat. Úgy érezhették – és így éreztünk mi is, valamennyien, hogy ránk fér ez a szünet, hogy mi is újratöltődhessünk a bezárás hónapjai alatt.

Nem volt könnyű az elválás. Mint azt a Központban dolgozó Gerbner Mihály kollégám is megérezte és megírta, egy fiókkönyvtárban lényegileg térnek el a kapcsolatok a „nagyüzemektől”. Mert itt valóságosak a kötöttségek, több az érzelem, több a pszichológia. Ebből következik, hogy valóságos a hiátus is, ami kilépésünket követi. Nemcsak bennünk, olvasóinkban is.

Erzsi néni, aki nyugdíjas orvos, szavamat vette, hogy az összepakolásnál igénybe vesszük majd a segítségét és meglévő fizikai erejét. Nem tettem, de igazán számítok majd esztétikai érzékére és jó szavára, ha majd a visszarendezéssel leszünk elfoglalva. Ebben az évben bizony, nem kapunk abból a csodálatos szőlőből, amit minden év szeptemberében szépen kibélelt elegáns kosárban cipel be szeptember végén a könyvtárba! De nem is a szőlőt hiányolom; alig várom már 80 évéből átsugárzó jókedvét és optimizmusát, frissességét, amely kötelez engem is arra, hogy olvassak olyan könyveket, amiket szeretettel ajánlhatok majd neki, aki lelkében olyan, mint pár évvel idősebb, friss szellemi társam.

Aztán a másik Erzsi néni. Kezdetben házi körözésű könyvjegyzékkel jött, barátai ajánlatait hallgatva kölcsönözni hozzánk. De hamarosan áttértünk a személyes ajánlásokra. Tudta, amit tőlünk kap – más-más pillanatban ugyan, de el fogja nyerni a tetszését. Könnyű volt ajánlani a számára, egy-két kommersz szerzőn kívül megegyezett az ízlésünk. Remélem, a végén sem csalódott, mert bizony, annyira kifosztották az utolsó rohamokban olvasóink a könyvtárat, hogy a többedik „na, hátha még tudok vinni valamit” – felkiáltású kölcsönzésbe már kevesebb minőségít lehetett belevinni.

Na meg, persze: Ica néni! Vannak olvasók, akik nélkül már nem ugyanaz a könyvtár, mint velük volt. Nos, Ica néni ilyen. Kilencvenedik évéhez közeleg, de mindig jól ápolt, gondosan rendezett frizurája, és szinte lányának tekint, hiszen ő is olyan csontos alkat, mint én vagyok. Régóta szeretnék leülni vele, hogy csak meséljen és meséljen, had' hallgassam, vagy had' írjam le vagy éppen írjam meg élete regényét, amit már most is részleteiben ismerünk, de a mindennapok rohanásában a teljességre sosem kerülhetett sor. Amikor először meghallotta, hogy hosszabb ideig leszünk zárva, megdöbönt, és másnap minden nála lévő könyvét visszahozta. Nemcsak majdnem könnyeztük meg indoklását: "Kislányaim! Ki tudja élek-e még a télen?! Nem akarok adódotok lenni, nem akarom, hogy gondotok legyen a könyvek visszaszerzésével." De, hála az égnek, úgy egy hét múlva visszajött, és mégis elvitte, amiket neki készítettünk. Kicsit úgy éreztük, az életbe kapaszkodik azáltal, hogy felvállal még legalább féléves kötelezettséget velünk szemben, még itt akar maradni közöttünk, még viszont szeretne látni, és újra elbeszélgetni, újra mesélni!

"Megérdemlik" – mondta egy velem egykorú asszony a tájékoztatás után, és nem kaphatunk volna szebb zárszót ennél.

Fenti élményekre – tulajdonképpen – számítottunk is egy kicsit. Utolsó pillanatképem azonban engem is meglepett, és ha lehet, még jobban meghatott, mint az idősek ragaszkodása. Sok fiatal jár hozzánk. A fiúkat könnyebb megjegyezni, hiszen kevesebben vannak, de a lányok – szinte – arctalanul jelennek meg egy-egy kölcsönzésnél vagy keresésénél. 17 éves lehet az a kislány, aki mindaddig csak segítséget kért (azt se gyakran, mert gyakorlott olvasó volt serdülő kora ellenére), de most váratlanul megszólalt, amikor meghallotta, hogy hosszabb időre bezárunk. „Hiányozni fognak.” Ha lett volna szék mögöttem, leültem volna meg-

lepetésemben. Aztán folytatta: „Régóta ide járok, megszoktam, hogy van könyvtár, hogy van hova menni, ha kérdésem vagy igényem van valamire. Hosszú lesz a nyár és az ősz maguk nélkül.”

És rossz zsurnalista módra, még egy üzenet: Attila! Nem volt idő és nem volt megfelelő mód arra, hogy megigyuk a Martinit, amit hoztál. De eltettem, és ígérem, a nyitásnál nem fogunk megfélemlíteni se Rólad, se arról, hogy együtt koccintsunk Veled! – szól ez annak a gyerekeknek (!?), akit néhány évvel ezelőtt számtalanszor zavartam ki futni egy kört a ház körül, hogy levezesse túlfűtött energiáját, és aki azóta menthetetlenül közeledik afelé, hogy mérnök legyen.

Lesznek, akik puhány érzelgősségnek, szakmába nem illő melodramának tartják majd soraikat. De kérem! Gondoljanak bele! Ezekért az élményekért is vagyunk közkönyvtárosok. Ez is a szakma része, hiszen a XXI-edik században is szükség van (ha nem nagyobb mint valaha!) emberi érzelmekre és emberi kapcsolatokra. Higgyék el, és higgyétek el, kollégák, alig várjuk, hogy újra megmutathassuk magunkat, eldicsekedhessünk megújult külsőnkkel és felfrissült belsőnkkel.

Kapuvári

Egy másik magyar Párizsban

Bár Párizs szép város – nekem a Place des Vosges a kedvencem és a Marais-negyed –, én azért Budapestet jobban kedvelem. 1998-ban volt szerencsém ösztöndíjasként egy hónapot eltölteni a Pompidou-központ könyvtárában, elnevezése akkor bibliotheque publique d'Information (internet cím: <http://www.bpi.fr>) volt, mai nevét a 2000. január elsejei megnyitástól viseli, amikor újból visszaköltöztek a Brantome utcai ideiglenes pincéből a Beaubourg-palotába, de az internet cím maradt a régi. Akkor a sanyarú hazai körülmények nem adtak ihletet egy ilyen élménybeszámoló megírásához, így ezt most pótolom.

Az a nagy szabadság akkor már a múlt ködébe veszett, komoly biztonsági szolgálat ellenőriz, bemenetelkor ugyanúgy, mint kimenetelkor. Az online szerverekre telepített, olvasó számára is díjmentes adatbázisok száma a magas költségek miatt elég csekély volt, az internethasználat pedig visszaélések miatt szünetelt.

A Pompidou könyvtár a nemzeti és a felsőoktatási intézmények könyvtárai, illetve a városi közkönyvtári hálózat közötti terjedelmes űrt hivatott betölteni. Prészens könyvtár, napi 10 ezres látogatószámmal. Ezt akkor nem akartam elhinni, ma már – a mi központi könyvtárunknak csak a beléptető számlálója által kimutatott adatok ismeretében – elhiszem. A látogatók Párizs, a külvá-

rosok és a környező megyék kb. 10 milliós lélekszámú vonzáskörzetéből érkeznek ide, de egész Franciaországból jönnek megkérések.

Az állománnyelvezés hasonló az ittenihez, de a szakjelzet után nem Cutter, hanem egy három-, vagy négybetűs névrövidítés következik. A francia irodalomnál pl. még egyéb formai elosztások is előfordulnak.

Az új, Windows-os felületű katalógus akkor még nem volt meg, de az új Webopac-juk a megadott internet címen megkereshető és tanulmányozható. Tájékozódni a régiben is könnyen lehetett és a jó feliratozás mellett a térben rafináltan elhelyezett tájékoztató pontokon dolgozó könyvtárosok segítségével könnyen oda lehetett találni a megfelelő polchoz, de segítik az olvasó tájékozódását a könyvtár által kiadott, legyező-formájú szórólapok is.

A nem hagyományos könyvtári dokumentumok helybeni használatát is megoldották, és már a korszerűnek mondható „médiatékás” korszak előtt a kortárs művészetek, főleg a filmművészet, és a sajtó téma-körében komoly „különgyűjteményeket” hoztak létre. Nekem különösen az eredetileg dossziékban gyűjtött sajtókivágatok érdekeltek, amelyeket az utóbbi időben felszkennek a számítógépre és adatbázis megfelelő tárgyszavához rendelve lehet előhívni. Ez még a CD-ROM-os újságok és az internetkorszak nagyobb sebességre kapcsolása előtt történt.

Az olvasó érintőképernyős monitor segítségével tud keresgélni benne.

A szerzeményezés is számítógéppel történik. A kompetens könyvtárosok keretösszegeből gazdálkodnak és a számítógépen jelölik be az ár ismeretében, hogy melyik könyvet szeretnék a könyvtár állományában látni. De ez nem automatikus, mert a Szerzeményezés vezetője – magasabb szempontok figyelembe vételével – felülbíráhatja azt. Ilyenkor egyeztetés következik, melynek során mindkét fél védelmezi a saját álláspontját, de előbb-utóbb megegyeznek. Éppen akkor búcsúztatták a Szerzeményezés (Acquisition) nyugalomba vonuló vezetőjét és a búcsúztatók többször említették, hogy sokszor olyan szívesen átharapták volna a torkát, de végül is szigorú volt, de igazságos". A könyvkötészet is a Szerzeményezéshez tartozik, így gyorsan megkapja a könyv a könyvtári használatra alkalmas kiserelést. A szerzeményezett könyv 15 évig marad állományba, az apasztásra kijelölt könyveket felajánlják az ország többi könyvtárának.

A tájékoztató tevékenységen belül a feltett kérdésre legkésőbb 48 órán belül el kell küldeni a választ. Az írásban megküldött kérdések iktatva kerülnek a tájékoztató könyvtáros kezébe. Elég komoly és ergonomiai szempontból jól elhelyezett kézikönyvtár, számítógépes adatbázisok, a percdíj szempontjából nem olcsó és már korszerűtlen Minitel és az Internet segítik ezt a munkát.

Az olvasó, mint használó képzése más jellegű, több fajtája van és a könyvtárosok belső továbbképzéséhez is megteremtették a feltételeket.

Véleményem szerint húsz évvel már nem tartanak előbbre, mivel a kibővített és informatizált Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár is elég jó bázisról indult 2000. november 10-én, és kiváló magyar adatbázisok és internettartalmak is létrejöttek és jönnek létre a ma korszerűnek mondható szinten. A több évtizeden át sulykolt „információs társadalom” jelenleg már valóban elég magas szinten áll, és fejlődése, igényessége több mint biztató.

Gerbner Mihály
Központi Könyvtár

Egy kiállítás képei

Szent László Napok 2003.

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR
ARTOTÉKÁJA
ÉS A PATAKY MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
SZERETettel MEGHÍVJA ÖNT
ÉS BARÁTAIT

AKNAY TIBOR FOTOGRÁFUS
HOMLOKOK ÉS HOMLOKZATOK

CÍMŰ KIÁLLÍTÁSÁRA,
AMELY A KÖBÁNYAI
SZENT LÁSZLÓ NAPOK KULTURÁLIS
RENDEZVÉNYSOROZAT
IDEJE ALATT TEKINTHETŐ MEG.

A KIÁLLÍTÁST SZAKOLCZAY LAJOS
MŰVÉSZETI ÍRÓ NYITJA MEG.

2003. JÚNIUS 19-ÉN 17 ÓRKOR

MEGHÍVÓ
MEGHÍVÓ
MEGHÍVÓ
MEGHÍVÓ
MEGHÍVÓ

MEGHÍVÓ

1102 BUDAPEST,
SZENT LÁSZLÓ TÉR 7-14.
TEL.: 261-6001

Vizuális típus vagyok. Számomra akkor jó egy könyv, ha olvasván képek jelennek meg előttem, a láttatás számomra a művész legfontosabb ismérve. A képzőművészeteknek sincs nehéz dolguk velem, hiszen képes vagyok műveik részévé lényegülni, abban a világban létezni, amit ők alkottak. Persze, csak ha jók a képek! De ritkán fordul elő velem, hogy képeket szemlélve újabb víziók képződjenek bennem. Márpedig Aknay Tibor kiállításán éppen ezt tapasztaltam. Néztem kiállított fotóit és azok újabbakat váltottak ki, pergő- mozgófilmmé alakultak tudatomban.

Hallgattam a művészeti kritikus megnyitóját, és nem értettem. Miért kellene mindent bekatulyázní, miért és kinek jó, ha minden dobozba kerül, valami más, egy másik, hasonló mellé? Persze, nekik ez dolguk; megkeresni a megfelelő (annak vélt) dobozkat és beletenni a mostanit a többihez. Hallgattam a szavakat, azok lassan elvesztették jelentésüket és jelentőségüket, és csak a képekre figyeltem, és jól éreztem magam közöttük. Mellettem állt az öreg kárpátaljai öregúr. És mesélni kezdett az életéről, a fiatalságáról, mesélt az a huncut mosoly a szája szélén, és nem tragédiákról, sorsról és végzetről, hanem arról az egyszerű tudásról, hogy mindig, minden körülmények között a jót kell, az örömet kell megkeresni. Aknay parasztemberei ezt sugallták számomra: az élet olyan, amilyen, de ha tudomásul veszed és megkeresed, milyen élvezetet képes nyújtani, akkor már nemcsak elviseltes a létezését.

De nem csupán a parasztemberek portréi hordoztak másodlagos, többedleges jelentést; magával ragadott az itáliai pap, és nem bántam volna, ha nyájába tartozom, a reverenda alól kikandikáló edzőcipő a vallás másfajta vállalását reprezentálta, mintsem holmi dogmatizmust. A művészportrék esetében a legfőbb benyomásom az a mérhetetlen alázat és megbecsülés volt, ami a fotókon is áttükröződve Tibor hozzáállását prezentálta modelljeivel kapcsolatban. Pedig légy büszke, Tibor! Mert míg ők csupán a „szakmák” egyetlen területén alkottak maradandót, addig Te könyvtáros is vagy, márpedig jó könyvtáros, aki éppoly odafigyeléssel fordul olvasói felé, mint a jó fotós a téma felé.

Ne hagyj, hogy bekatulyázzanak, légy csak önmagad, és, ha azt kérdezik milyen iskolához tartozol, válaszold csak azt: sehová. Ezek Aknay-fotók.

Kapuvári

Hangszer és művészet

A Zenei Gyűjtemény egyedi élményt nyújtó és tanulságos eseménynek adott otthont 2003. május 28-án: az érdeklődők Metzker Pál és Metzker Tibor hangszerkészítő mesterek előadással, beszélgetéssel és koncerttel egybekötött hangszerkiállításán vehettek részt.

A kiállított, mintegy 30-40 hangszer a Gyűjtemény hangtárában kapott helyet, a kislámpákkal hangulatosan megvilágított zenehallgató pultokon. A látogatók gyönyörködhetnek bennük, megérintették őket. Némely hangszer félkész állapotban érkezett – így lehetőség nyílt megismerkedni a munkafolyamatok egyes szakaszait, s a mesterek minden kíváncsiságot kielégítve elmesélték a műveletek fortélyait.

A kiállítást a házigazda, Gócza Julianna üdvözlő szavait követően Semmelweis Tibor, a Magyar Hangszerész Szövetség örö-

kös és tiszteletbeli elnöke nyitotta meg a Gyűjtemény koncerttermében. Többek között méltatta a kiállító mestereket, s kiemelte, hogy művészi alkotásaikat saját maguk ki is próbálják: jól játszanak minden általuk készített hangszeren. Szó esett a hangszerkészítés történetéről, említésre kerültek híres mesterek és tanítványok. Az oldott hangvétellő előadás hamar beszélgetésre, kérdésesre csábította a hallgatóságot. Különösen érdekes témának bizonyult annak „találgatása”, hogy vajon mitől lesz „jó” egy hangszer, min múlik, hogy jobb egy másikonál? A beszélgetésből végül a következők kristályosodtak ki: a végeredmény minősége három fő dolgon múlik; ezek a fa, a készítő tehetsége, illetve a szívelelke, amit belevisz a munkába. A rendezvényre több neves szakmabeli is ellátogatott, valamint művészek, akik e mesterek által készített hangszeren játszanak, köz-

tük a csellista és zenepedagógus Pejtsik Árpád és Mező Imre. Jelenlétével, konstruktív hozzáállásával tisztelte meg az estet Béres János, furulyaművész, zenetanár is. Általuk a beszélgetés szakmai jelleget is öltött.

Az előadást és a véleménycseréket színvonalas, kellemes „együtt muzsikálások” tarkították: az alkotók, valamint szűkebb baráti társaságuk szólahtatták meg, mutatták be a hangszereiket.

Közreműködtek:

Prokob Györgyi – fuvola
 Ramona Wentworth – hegedű
 Gelencsér Gábor – gordonka
 Metzker Pál – hegedű, gordonka
 Metzker Péter – zongora
 Metzker Tibor – basszuscsitera

A Zenei Gyűjtemény ezúton is köszönetét fejezi ki a mestereknek és az előadónak a tartalmas, érdekes, élményekben gazdag estéért.

RÓLUNK ÍRTÁK...

A bölcső a Kassák könyvtár galériája

Új művészársaság alakul

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kassák Könyvtára mind nagyobb feladatot vállal és teljesít a kerület színes és mozgalmas kulturális életében. Már könyvtárrá alakulása pillanatában értékes, és folytatást kívánó örökséggel indult, hiszen minél hajdani művelődési otthon, ma már kultúrtörténelemmé nemesedett hagyományok szellemi örököse. Ez a hagyomány akkor válik elevénvé, amikor a könyvtár új vezetője, Hucskóné Kovács Mária többet vállal, mint munkaköri kötelessége. A könyvkölszönszén, az irodalmat népszerűsítő nemes feladaton túl érezte, hogy Zuglóban sok a „rejtett” kultúrkincs, és igaza lett. Számos program költözött a könyvespolcok közötti szabad területre. Így kapott otthoni, és valósult meg kezdeményezésére a Zuglói Képzőművészek Társasága 2000 novemberében. Az idők, az igények változnak, ezért most, egy új „alkotóművész formáció” alakul, a neve: Kassák Galéria Alkotóművészeinek Társasága.

– Miért alakul új társaság? A régi megszűnik?

– A Zuglói Képzőművészek Társasága mára felnőtte vált. A keretein belül a profizmus mind erőteljesebben követeli az öt megillető helyét. Ez így van rendjén. Eljött az idő, hogy a társaság új igényeinek megfelelően valósítsa meg művészeti „ars poeticáját”. A tanulók után az eddigiéknél is magasabb színvonalon kapcsolódjék a kerület, de az ország kulturális áramlataihoz. Ehhez az eddigiéknél nagyobb ivű elképzelések és olyan szakemberek, alkotó művészek kellenek, akik tovább tudják vinni a gondolatot. A társaságban vannak erre képes hivatásos művészek. En nem vagyok alkotóművész, csak a kultúra szerény szolgálója. Nagyon jó érzéssel tölt el, hogy a „gyermekem” felnőtt, bár búcsút veszünk egymástól és ez számomra kissé fájdalmas, de bízom benne, hogy adottságait kiteljesítve folytatja életét.

– És az újszülött?

– A neve: Kassák Galéria Alkotóművészeinek Társasága.
 – Milyen törekvéseket takar a név?

– Visszatérek az eredeti gondolatához: a kerületben újabb értékek felkutatása, az alkotók egymás iránti tisztelete, szeretete, a kezdők segítése jegyében. Művészeti közösség összehozása, amelyben az alkotói gondolat az érték és annak megjelenítése, festményben, szoborban, fotóban, bármilyen megjelenési formában. Szélesebbre tárva a befogadó készséget a képző- és iparművészetben munkálkodók számára, műveiknek nyilvánosságot, otthoni adni. Bízom benne, hogy az új gondolat, a szándék megtalálja azokat is, akik még nem találtak meg engem, vagy az új társaságot. Nyitott vagyok és vagyunk, minden, az említett művészeti területen tevékenykedővel szemben, függetlenül attól, hogy már hírneves, vagy „csak” művészetkedvelő, pártó-

ló, szárnyait próbálgató. A Galériában biztosítottam a megjelenési, bemutatkozási lehetőséget, otthoni nyújtok és a kis közösségben kialakított programmal művészeti értéket teremtő perspektívát. Ezért fogok dolgozni és ezért fog a társaság is dolgozni.

– Hol, és mikor ölt testet a Kassák Galéria Alkotóművészeinek Társasága?

– Minden írásos anyag elkészült, a társaság működési rendje, a programtervezet, de hangsúlyozni szeretném, hogy ez nem törvény, hanem a továbbiakban a társaság tagjaival közösen formálendő, alakuló elképzelés. Azt szeretném, hogy közösen döntsük el, amit vállalnunk. Otthonunk a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kassák Könyvtára, 1145 Bp. Uzsoki u. 57. Engem telefonon a 251-3669 számon lehet hívni. A társaság alakuló, ismerkedő összejövetelét március 20-án 14 órára tervezem. Mindenkit szeretettel várok, aki műveli, vagy kedveli a festészetet, szobrászatot, a fotózást, a textil-készítést, a kerámiát, aki részt kíván venni ebben a szép és nemes tevékenységben megmutatva alkotói elképzeléseit, értékeit a nyilvánosságnak.

Kutas Rudolf

Baukó János akvarell kiállítása március 6-án, 16 órakor nyílik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kassák Könyvtárában (Uzsoki u. 57.). A kiállítást megnyitja: Zagyva Imre, a Zuglói Képzőművészek Társaságának tagja. Közreműködik: Tiéri Dániel.

(Zuglói Lapok 2003. március 4.)

Megalakult a Kassák Galéria Alkotóművészeinek Társasága

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kassák Könyvtárában megalakult, elsősorban a zuglói hivatásos és amatőr képző- és iparművészek közreműködésére számítva a Kassák Galéria alkotóművészeinek Társasága. A baráti kör nyitott: szeretettel látja tagjai körébe a KKDSZ azon tagjait is, akiket valamilyen formában megérintett a szépművészetek múzsája.

Az új társaság létrehozásában múlhatatlan érdemeket szerzett Hucskóné Kovács Mária, a könyvtár vezetője, a KKDSZ helyi tisztségviselője, a Szabó Ervin Könyvtár szakszervezeti titká-

ra. A Társaság tevékenysége jó példa arra, hogy a napi politika zűrzavarain túlélve, a lapunk és a KKDSZ által is preferált értékek mentén is jöhetnek létre igazi civil közösségek. Ezek segítése, ápolása, fejlesztése ugyan minden kollégánk szakmai kötelessége, de a zuglói példa azt is megmutatja, hogyan lehet (és kell) többet tenni a kötelezőnél.

Akiket érdekel a Társaság munkája, minden hónap első csütörtökén 14.00 órától kereshetik őket a Bp. XIV. Uzsoki u. 57. címen, vagy hívhatják Hucskóné Kovács Máriát a 251-36-69 telefonszámon.

A HÍR, AMELY RÓLAM SZÓL

BUDAPESTI NAP

2003. június 20., péntek 21

XIV. kerület • ARCOK

Hét éve dolgozik Zuglói művelődéséért

A Zuglói Közművelődésért Díjat a pedagógusnap alkalmából két személynék ítelték oda: egyikük Hucskóné Kovács Mária, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Uzsoki utcai Kassák Könyvtárának vezetője.

– Egyáltalán nem számítottam a kitüntetésre, de természetesen nagyon örülök neki – meséli Hucskóné. – Még akkor sem gondoltam rá, amikor szóltak a közművelődési osztályról, hogy arra a napra tegyem szabaddá magam.

Hucskóné Kovács Mária hét éve dolgozik a Kassák Könyvtárban. A szokványos könyvtárvezetői munkakör mellett számos más területen is aktívan tevékenykedik. A könyvtár pályázati

Hucskóné Kovács Mária

úton kapott hat darab számítógépet: az átvétel egyik feltétele az volt, hogy 60 főt meg kell tanítaniuk számítógépezni. Mária lelkesen szervezte a tanfolyamo-

kat, és a gépeket még a legpesszimistább tanítványokkal is sikerült megszeretnie.

– Kis könyvtár vagyunk, mindössze 22 ezer kötettel – magyarázza a vezető –, így viszont van alkalmunk megismerkedni a látogatókkal. Mivel sok magányos idős ember jár hozzánk, kigondoltam és megalapítottam egy Őszidő Klubot. Minden hónap második csütörtökjén 10 órakor összejövünk, bemutatok egy könyvjárást és beszélgetünk irodalomról, színházról.

A könyvtárnak szoros kapcsolata van a kerület iskoláival. Mária igyekszik játékos formában megtanítani a gyerekeket a könyvtár használatára és kedvet csinálni az olvasáshoz. Öt évvel ezelőtt egy képzőművészeti galériát is létrehozott itt: így lett a Kassák Galéria Alkotóművészek

Társaságának szervezője, koordinátora. Havonta más, Zuglóihoz kötődő képzőművésznek rendez itt kiállítást, de gyakran szervez máshová is tárlatot. Itt kezelik Modla Rózsa Viola naiv festő 70 képből álló hagyatékát, amit a festőművész még most, életében Zuglónak adományozott. Máriának mindemellett nem sok szabadideje lehet, ám valami rejtélyes módon mégis tud időt szakítani rá, hogy a FSZEK szak szervezeti titkára legyen, és dolgozzon a közalkalmazotti tanácsban. Mária ezen túl részt vállal a jövő évi 100 éves jubileumi ünnepségsorozat szervezésében és egy ideje babakiallításokat is szervez, havonta más-más mesét bemutatva. Nem csoda, hogy mind a zuglói gyerekek, mind a felnőttek egyaránt nagyon szeretik őt.

Tisztelt Szecsei Lászlóné!

78 éves egyedül élő asszony vagyok, 23 éve nyugdíjba. Mindig szerettem a könyveket, jó néhányat be is gyűjtöttem és amit aktív koromban nem értem rá kiolvasni, az elmúlt idő alatt megtettem. Pénzem könyvvásárlásra nincs, olvasni szeretek, így beiratkoztam a XVII/2. sz. Péceli úti könyvtárba.

Ezúton szeretném kifejezni a fenti könyvtár dolgozóinak – főleg a vezető hölgynek – köszönetemet, mert segít, szeretettel ad felvilágosítást és próbálja az ott nem lévő könyveket lekérni – azt hiszem – a főkönyvtárból.

Gyarló emberek vagyunk és ha valami rosszat tapasztalunk, azonnal hangot adunk nemtetszésünknek, a jót, a szépet megköszönni már „nincs idő”-nk.

És mert nyugdíjas lévén van időm, ezúton szeretném Önön keresztül megköszönni munkatársainak a szíves szeretetét és kívánni Önnek és nekik egészséget és sikert munkájukhoz.

Budapest, 2003. június 19.

Szíves üdvözlettel

Nagy Istvánné

1171 Nagyszénás tér 5.

Digitalizálás – fogalmak tisztázása

Digitális, elektronikus, virtuális könyvtár

E három elnevezés használata rendkívül változatos képet mutat. Egyes vélemények szerint az elektronikus könyvtár a digitális könyvtár szinonimája, míg a virtuális könyvtár voltaképpen egy elektronikus katalógus; közvetítésével egyéb helyen tárolt digitális dokumentumokat tudunk letölteni számítógépünkre.¹ Másutt megtudhatjuk, hogy a „digitális könyvtár” kifejezést hiába keressük 1993 előtt, viszont az „elektronikus” és „virtuális” jelzőket megtaláljuk helyette. A digitális könyvtár (egyik legáltalánosabb definíciója szerint): „digitális objektumok és szolgáltatások gyűjteménye, amely szolgáltatások támogatják az objektumok tárolását, feltárását, (vissza)keresését és megőrzését”, s a könyvtár „virtualitása” ott kezdődik, ahol a szolgáltatások elhagyják az épület falait. A virtuális könyvtárhoz való hozzáférés nem korlátozott sem időben, sem térben, elsődleges forrásai az olyan gyűjtemények, amelyek az interneten keresztül is elérhetők. Virtuális gyűjteménnyé állhatnak össze az egy gyűjteményre épülő digitális könyvtárak is.²

A digitális könyvtár fogalmát átfogóan értelmezik egyes cikkek szerint azok, akik beleértnek mindenfajta digitális formátumú könyvtári anyagot. A digitális könyvtárba csak az interneten elérhető információforrások tartoznak, bár akadnak, akik a CD-ROM-okat és a többi nem hálózati, lokális forrást is beleveszik.³ Hasonló állítást fogalmaz meg a következő definíció: „digitális könyvtárnak nevezünk minden olyan szervezetet, amely digitalizált formában gyűjt, őriz, katalogizál és az olvasók számára hozzáférhetővé tesz publikált vagy kéziratos műveket, függetlenül attól, hogy azokat eredetileg is digitális formában készítették-e. A művek köre éppen olyan tág lehet, mint a hagyományos könyvtárakban: a folyóiratoktól a monografikus műveken át a hangzó és képi anyagokig bármi.”⁴ Úgy tűnik, a digitális könyvtár elnevezés egyre inkább felváltja az elektronikus könyvtár kifejezést, s egyes digitális könyvtárak olyan linkek rendezett gyűjteményét tartalmazzák, „amelyek másutt tárolt, és hálózaton elérhető dokumentumokra mutatnak, és azokat teszik elérhetővé úgy, hogy a meglévő források közül valamilyen meghatározott szakmai szempontrendszer szerint válogatnak. Ezeket nevezzük hagyományosan virtuális könyvtáraknak, amelyek azonban egyre gyakrabban nem önállóan jelennek meg, hanem a digitális könyvtárak eszköztárát gazdagítják, egészítik ki.”⁵

Határozottabb állásfoglalást tükröznek a következő megállapítások: a digitális könyvtár gyűjtőkörébe a kizárólag digitális formában létező és digitalizált (eredetileg nem elektronikus formában készült) dokumentumok tartoznak. Ezek lehetnek az Internet html-dokumentumai, de olyanok is, amelyek fizikailag is léteznek a könyvtár állományában (pl. CD-ROM kiadványok) – tárolási szempontból nem virtuálisak. Az „elektronikus könyvtár” lényegében a „digitális” szinonimája, ezenkívül szolgáltatási-működési szempontból lehet elektronikus, feldolgozási-tárolási és szervezési szempontból digitális könyvtárról beszélni. Adott könyvtár szempontjából virtuálisak azok a dokumentumok, amelyek távoli hozzáféréssel érhetőek el, nem helyi hozzáférésűek, mint az állományba vett elsődleges dokumentumok, vagyis a feldolgozás, katalogizálás megtörtént, viszont az állományba vétel nem. A virtuális könyvtár lehetséges gyűjtőkörét az internetes dokumentumok alkotják. „Mindezek alapján a virtuális könyvtár a digitális könyvtár egyik fajtája (a másik fajtája pl. a CD-ROM könyvtár). Fordítva ez nem igaz: nem minden digitális könyvtár virtuális.”⁶

A legelfogadhatóbb definíció-sorozatnak az alábbi meghatározások tűnnek: *„a digitális könyvtár olyan könyvtár, amely állományának egészét vagy annak lényeges részét számítógéppel feldolgozható formában tartja fenn, alternatívaként, pótlásként vagy kiegészítésként a hagyományos nyomtatott és mikrofilmen rögzített anyagok mellett, amelyek jelenleg meghatározóak a könyvtári gyűjteményekben.»* Érdemes e meghatározás mellé állítanunk a British Library definícióját, amely szerint a *digitális könyvtár digitális technikák használatát jelenti információk és dokumentumok beszerzésére, tárolására, megőrzésére.* A digitális könyvtárakkal hozzáférést biztosíthatunk ezekhez, függetlenül attól, milyen formában publikálták őket eredetileg.” A digitális könyvtár jelenti még digitálisan tárolt, több helyről is származható dokumentumok (szó, kép, hang) valamilyen szempont szerint válogatott gyűjteményét; eze-

ket szervezett formában az önállóan kereső (fel)használók számára elérhetővé kell tennie. „A digitális könyvtárak elsődleges célja, hogy a hálózatot egyetlen virtuális gyűjteménynek tekintsük, amelyből a felhasználók releváns részeket kereshetnek ki.”[...] „Sok meghatározásban a digitális könyvtár mellett szinonim módon szerepel a *virtuális* és az *elektronikus* könyvtár. A mi használatunkban az elektronikus könyvtár a számítógépek könyvtári alkalmazásának összességét jelenti; a virtuális könyvtár pedig azoknak az azonosítóknak rendezett gyűjteménye, amelyek másutt tárolt, és hálózaton elérhető dokumentumokat jelölnek.”⁷

Mindezek alapján a legkézzelfoghatóbb hasonlóságok, illetve különbségek: mind a digitális, mind a virtuális könyvtár elektronikus, amennyiben áramot igényel a használatuk (elektronikus dokumentumokat kezelnek elektronikus eszközökkel), ám egy elektronikus könyvtár nem biztos, hogy digitális is (pl. mikrofilm, diafilm), s az elektronikus katalógus kiépítése sem elég önmagában ahhoz, hogy megkapja ezt az elnevezést (nem csupán dokumentumok adatait; magukat a dokumentumokat, illetve magát az elektronikus információt kell szolgáltatni). A digitális könyvtár akkor virtuális (is), ha a számítógépen nemcsak a helyi (digitális) állományt tudom böngészni, hanem rácsatlakozva az internetre, egyéb, közeli vagy távoli „könyvtárak” anyagához is hozzáférhetek (URL-címek segítségével). Ezenkívül érdemes szem előtt tartani azt a szempontrendszert, mely szerint az elektronikus kifejezést inkább szolgáltatásra és működésre, a digitális pedig feldolgozásra, tárolásra és szervezésre vonatkozóan használjuk. Mindazonáltal az elektronikus és a digitális könyvtárat nehezebb megkülönböztetni, mint a virtuális könyvtárat kezelni önálló fogalomként (még ha az is digitális). A realitásokat figyelembe véve említést kell tenni a „hibrid könyvtárról”: huzamosabb ideig valószínűleg a papíralapú és az elektronikus, digitális dokumentumok együtt-, egymás mellett élése lesz jellemző – sok definíció ezért is tesz engedményeket („részben digitalizált”, „a nyomtatott anyag ki-gészítése” stb.).

Demes Réka

(folytatjuk)

Jegyzetek

¹Horváth Péter: A digitális (elektronikus) könyvtár. In: Horváth Tibor – Papp István (szerk.): Könyvtárosok kézikönyve 4. Budapest: Osiris Kiadó, 2002. p. 176.

²Horváth Tibor – Papp István (szerk.): Könyvtárosok kézikönyve 3. Budapest: Osiris Kiadó, 2001. p. 211., 229., 232., 234.

³Katharina Klempner – Stephen Chapman: Digitális könyvtárak: szemelvényes forráskalauz. In: Tudományos és Műszaki Tájékoztatás, 1998/7. p. 265.

⁴Golden Dániel – Tóth Tünde – Turi László: Virtuális örökkévalóság: objektumok a digitális könyvtárban. In: Tudományos és Műszaki Tájékoztatás, 1998/8-9. p. 299.

⁵Koltay Tibor: Digitális könyvtárak Robin Hoodtól a Love Canalig. In: Tudományos és Műszaki Tájékoztatás, 1999/7. p. 281.

⁶Ungváry Rudolf – Orbán Éva: Osztályozás és információkeresés. Kommentált szöveggyűjtemény. Második kötet: Az információkeresés elmélete. Budapest: Országos Széchényi Könyvtár, 2001. p. 475.

⁷Koltay Tibor – Horváth Péter: digitális könyvtárak a világban. In: Tudományos és Műszaki Tájékoztatás, 1998/7. p. 255-256.

SZEMÉLYI HÍREK

Kilépők

Kucsera Tamás rendszergazda (Informatikai osztály).

Újszülöttek

Serly Ceciliának (Zenei Gyűjtemény) Katalin nevű, Marosváry Nórának (XII. kerületi

könyvtár) Domokos nevű, Hodos Róbertnek (VII/2. könyvtár) és Horányi Eszternek Anna nevű gyermeke született.

A szülőknek és a kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

A gyászoló család,
a Fővárosi Önkormányzat és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
megrendülten tudatja, hogy

KISS JENŐ

könyvtáros

Pro Urbe Budapest díjas,
Szabó Ervin Emlékéremmel és Kiváló Népművelő címmel kitüntetett
közművelődési szakember,
a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár nyugalmazott főigazgatója,
a magyar könyvtárügy több évtizeden át meghatározó személyisége
életének 71. évében,
2003. július 21-én váratlanul elhunyt.

Kiss Jenőt a Fővárosi Önkormányzat és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
saját halottjának tekinti.

Búcsúztatására 2003. augusztus 4-én, hétfőn 12.45 órakor kerül sor
a Rákospalotai Köztemetőben.

A szerkesztőség a továbbiakban az alábbi e-mail
címen is várja a cikkeket, olvasói észrevételeket:
khirado@freemail.hu

Kapuvári Zsuzsa felelős szerkesztő

Aknay Tibor, Dr. Babákné Kálmán Mariann,
Bendzselné Mráz Borbála, Berta Éva,
Cigányik Anikó, Demes Réka,
Hamar Krisztina, Kiss Eszter, Novák Péter
Felelős kiadó: Fodor Péter főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 10,— forint

Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.

Szedés, tördelés, nyomtatás:

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda

ISSN 0139-1917

Táskaszám: 2003/122